

Abril

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema VIII: «Feliços els qui treballen per la pau, Déu els anomenarà fills seus.»

Jueves 14: Reunión de animadores. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema VIII: «Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios.»

Maig

Dimecres 4: XXV Trobada Interdiocesana a Girona.

A partir del 15 de març es podran fer reserves per a la trobada, a secretaria de 5 a 7 de la tarda. El dia 22 d'abril es tancarà la inscripció de la trobada.

Dijous 5: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema IX: «Feliços els perseguits pel fet de ser justos i quan us perseguiran per causa de l'Evangeli, el regne de Déu és per a vosaltres.»

Jueves 12: Reunión de animadores. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema IX: «Bienaventurados

los perseguidos por causa de la justicia y por causa del Evangelio, porque de ellos es el reino de los cielos.»

Juny

Dijous 2: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema X: «Una conclusió plena d'imatges.»

Jueves 9: Reunión de animadores. A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema X: «Una conclusión llena de imágenes.»

Dissabte 18. Trobada final de curs. Matí a la Verge de la Pau. Trobada oberta a tothom.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta fins al dia 8 de juliol, en horari normal.

Ràdio Estel

Dissabtes a les 18 hores a Ràdio Estel i Ràdio Principat (freqüència 106.6 FM, Barcelona i comarques).
Gent gran, la veu de l'experiència.
Hi participen FATEC i Vida Creixent.

Ressò

Abril 11

«No hi ha un camí per a la pau; la pau és el camí»

Mahatma Gandhi

Pau: do i tasca

«La Pau sigui amb tots vosaltres»: salutació i desig. La pau do del nostre Pare Déu i regal insistent de Jesús ressuscitat; també tasca irrenunciable per a l'Església i per a tot cristià, urgència per al nostre moviment de Vida Creixent. Tot això voldria ser en petit, però eficaç com un gra de mostassa evangèlic, aquest exemplar de *Ressò* que tens a les mans.

Salutació d'amistat, de confraternitat, de sentir-nos ben a prop, de comunicar-nos i compartir la pau i el desig de ser cada dia més pacificadors en el nostre entorn, començant pel nostre interior (viure en pau amb un mateix), per la família, pels grups de Vida Creixent, per les relacions socials o d'amistat. Sempre, sembradors i defensors de la pau.

«*La pau és un do de Déu i un regal insistent de Jesús Ressuscitat*» (Jn 20,19-26). Cal demanar-lo. L'oració i la relació constant amb Jesús són fonamentals. Hem de disposar-nos a rebre aquest do buidant i eixamplant el nostre cor perquè hi pugui fer estada l'Esperit «*que ha estat vessat en els nostres cors*» (Rm 5,5).

Se sol dir que la pau neix de la justícia. No exactament. La pau neix de l'amor, com ensenyava ja St. Tomàs d'Aquino (II-II.q.29) i ens recordava la gran encíclica *Pacem in terris* de Joan XXIII, i que demana aquests seriosos condicionaments: ha d'estar *fonamentada* en la veritat, sense falsedat o mentida, *construïda* en la justícia i equitat, *realitzada* en la llibertat, sense cap tipus de coacció; i sempre *integrada i vivificada* per l'amor.

Aquesta pau és *la nostra tasca* com a Església, com a cristians, però sobretot com a membres de Vida Creixent, que en aquest curs estem aprofundint les Benaurances. Crec que a final de curs hauríem de poder esmenar el títol del temari i esborrar allò de «estrany», per convertir-lo per a nosaltres en «normal». Mai no serà fàcil ni còmode, però sempre serà plaent i joiós, font inexhaurible de felicitat.

Certament volem ser més que pacifistes, pacificadors; sembradors i constructors de pau; transmissors d'aquella pau que el Senyor ha posat dins els nostres cors, en qualsevol circumstància o oportunitat, dins la pròpia família, entre els veïns, en la comunitat eclesial i sobretot en els propis grups de Vida Creixent.

Encara més. Des del cim de les nostres vides comencem ja a fruitar del gran do del nostre Pare Déu, la pau eterna.

© Vida Creixent
Rivadeneyra 6, Gè - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
*Vivim en un món en que el rostre de la pau
està desfigurat per les moltes agressions que pateix
la persona i la societat.*

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Altés arts gràfiques, s.l.

Llibres per a Sant Jordi

La diada de Sant Jordi és la festa major del llibre, així doncs, us donem unes pistes per triar per a aquest dia.

Hi ha una mica de tot, fins i tot llibres per als nêts. Ah! I una vegada tingueu el llibre, no oblideu la rosa!

Enzo Bianchi. *Per què pregar, com pregar*. Barcelona: Claret, 2010. Llibre que valora moltíssim la pregària en aquest món que, cada vegada més, demana espiritualitat.

José Luis Caballero, David Escamilla. *Els secrets dels carrers de Barcelona*. Barcelona: L'Auca, 2010. Recull de la història, les anècdotes i els fets que van passar en un centenar de carrers de Barcelona. Fascinant!

Contes interactius per a infants per a iPhone i iPad:

ABC Animals. Critical Matter. Per aprendre les lletres i l'abecedari. Per als més petits.

Soy Teo. Genera. Conte amb animacions i banda sonora per descobrir les aventures de Teo i els seus amics. Per als més petits.

225 juegos. Paidotribo. Descripció de 225 jocs d'interior i exterior d'arreu del món. De 3 a 15 anys i molt recomanat per a avis, mestres i pares.

Stéphane Hessel. *Indigneu-vos!* Barcelona: Destino, 2011. És una crida a la «insurrecció pacífica», a rebel·lar-se, a moure's. Hi ha raons de sobres per fer-ho: la dictadura dels mercats, la immigració, les minories ètniques, i altres.

Joaquim M. Puyal. *Aicnàlubma*. Barcelona: Columna, 2011. Reflexions sobre la responsabilitat dels mitjans de comunicació. Coneixent la coherència de Puyal, sabem que tenim davant un llibre sincer i honest que intenta canviar el model de l'activitat mediàtica.

Rosa Regàs. *L'hora de la veritat. Una mirada a la vellesa*. Barcelona: Ara, 2010. Un llibre per reflexionar sobre el fet de la vellesa amb optimisme, però tocant de peus a terra. Llibre lúcida, càlid i fàcil.

Ramon Solsona. *L'home de la maleta*. Barcelona: Proa, 2011. Premi Sant Jordi 2010, aquest llibre ens explica la vida d'un home gran, sorrut, murri, egoista, i la decisió que pren per acabar els darrers anys de la seva vida.

L'animador de grup contesta

Nom: Maria Carmen Janer

Parròquia: Verge de la Pau

Població: Barcelona

1. Quantes persones té el teu grup? Temps que dediqueu a la reunió?

Som 12 dones i 4 homes. La reunió és d'una hora. L'últim quart d'hora tenim amb nosaltres el nostre consiliari.

2. Quants anys porta de Vida Creixent en aquesta parròquia?

Portem 18 anys a la nostra parròquia.

3. Hi teniu consiliari, en el grup? Té més grups aquesta població?

Sí, tenim consiliari. Hi ha un altre grup en la nostra parròquia.

4. Us sentiu motivats amb els temes dels cursos?

Amb uns més que amb altres. Preferim aquells que ens parlen de la nostra vivència com a laics en aquesta societat.

5. El grup creix en nombre? Disminueix?

El grup està estabilitzat en número. De tota manera hi ha altes i baixes.

6. Què trobeu a faltar per millorar?

Pregunta clau. Potser més interès en els principis del Moviment i una major relació amb ell.

7. La informació que rebeu de Vida Creixent us és suficient?

Sí, és molt completa.

8. Trobeu bé les assemblees i trobades anuals que es fan?

Sí, però demanaríem més presència i interès per les trobades.

9. Quina és la teva opinió sobre les reunions mensuals d'animadors a Rivadeneyra?

Les dues trobades que es fan a Rivadeneyra són bàsiques per poder treballar després els temes a les nostres reunions.

10. Què s'hauria de fer per integrar més gent nova a Vida Creixent?

Hi ha molts camins. A ser possible, més presència als mitjans de comunicació, però sobretot el boca orella és més efectiu.

Narcís

Espai de reflexió i silenci

Quaresma 2011

Una altra vegada, ja som a la Quaresma, o millor encara, ja hem començat el gran **Temps Pasqual de l'Església**. Quaranta dies de preparació per a la Pasqua i després cinquanta dies de celebració de la resurrecció del Senyor i de la presència salvadora del seu Esperit. És el temps fort de la comunitat cristiana.

Ens marca el camí a seguir la mateixa litúrgia quaresmal; el Dimecres de Cendra, el sacerdot beneïa la cendra dient: «Emprenquem el camí d'una vida nova a imatge del vostre Fill gloriós.» Una vida nova, lluitant contra les temptacions que ens poden desviar del camí de Déu i vivint més a fons la comunió amb Déu, essent nets de cor, compassius, lluitadors per la pau...

I també el Dimecres de Cendra, en el ritu de la imposició de la cendra, el sacerdot ens deïa, ens proposava un repte en dos aspectes prou clars: «Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli.» Canviar per millorar la nostra vida i actuar cada vegada més amb fidelitat a l'Evangeli.

Miquel Bada

Consiliari diocesà de Barcelona

Ho ha dit...

«El lleure descansa d'altres feines i et reequilibra la personalitat.»

Pierre Joly-Hélène Marchal

«Una esclavitud no en justifica una altra. Si hem superat esclavituts antigues, no n'inventem de modernes.»

Pere Casaldàliga, bisbe emèrit de Matto-Grosso

«No es tracta d'admetre el mal, sinó d'encoratjar el bé.»

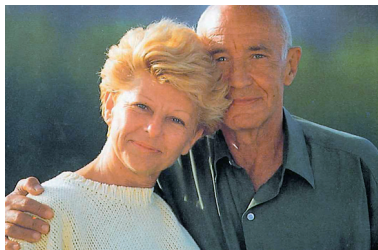
Michel Quoist

«La guerra és un perill enorme. Per a un cristià que creu en Jesús i en el seu Evangeli, és una iniquitat i una contradicció.»

Joan XXIII, papa

La gent gran en la nova societat

M'he preguntat moltes vegades que fa la gent gran dins de la societat que ens envolta. I és que crec que aquesta societat és deutora amb nosaltres, de la mateixa manera que nosaltres, els grans, no podem quedar-nos al marge d'aquesta societat que ens toca viure. La persona gran continua essent un ésser social amb un paper de contribució plena entre els homes i dones d'avui.

L'espai de la gent gran en el món actual hauria de ser prou ample, perquè podem aportar a la humanitat molts valors, com són la saviesa, la paciència, el sentit del temps, la pau, el sentit de les autèntiques necessitats, l'equilibri i la capacitat de sofriment.

El paper de la gent gran és el de ser pont entre el passat i el futur i poder explicar allò que hem viscut i experimentat, suportant molts obstacles. Aquesta col·laboració activa pot ser realitzada en la família, en els pobles i ciutats, en la vida social i en la mateixa Església.

Com diu el Salm 92,5: *«Encara donaran fruit a la vellesa; continuaran plens d'ufana i de vigor per proclamar que és recte el Senyor, la meua roca, i que en Ell no hi ha injustícia.»*

L'edat no pot servir d'excusa per reduir els drets socials, culturals, polítics i familiars. Els majors tenim el deure de romandre actius, de ser un motor en la societat i en la família. Però és obvi que la societat en que vivim no pot menystenir-nos al marge de la vida social, política i familiar i considerar-nos solament un número més en el cens o registres de població. La societat ha d'adaptar-se i mirar la realitat cara a cara. No es pot acceptar discriminacions basades en l'edat.

És evident que arribat a la nostra edat tenim xacres físiques que hem d'acceptar amb resignació i valentia, però seguim tenint un cor que continua batent i un esperit jove que hem de servir per tal d'aixoplugar, quan convingui, especialment en aquests moments de crisi de tota mena, als fills que s'han quedat sense feina o separats, o als néts en les hores de treball dels seus pares. Tal vegada és ara el moment propici de donar-los el nostre testimoniatge cristià que pot ser decisiu en llurs vides futures. No es pot deixar de banda l'experiència de vida acumulada pels anys i sigui aplicada amb generositat i encert. Com diu sant Pau en la seva carta a Títus 2,2-5: *«Digues als de més edat, que siguin sobris, respectables, assenyats, forts en la fe, en l'amor i en la constància.»*

Josep Lluís Fernández Coll
Membre de la Comissió d'Estudis

El boicot va acabar amb una decisió de la Cort Suprema dels Estats Units del 13 de novembre de 1956 declarant il·legal la segregació en els autobusos, restaurants, escoles i altres llocs públics.

Aquesta reivindicació va tenir enormes repercussions. Es va crear la Conferència de Líders Cristians del Sud i Martin Luther King n'ocupà la presidència. Però a l'interior dels moviments per la igualtat civil van començar a sorgir profundes diferències al voltant de les estratègies utilitzades. Els grups urbans més radicals van promoure l'ús de la violència. King va mantenir amb valor les seves conviccions pacifistes.

També a l'any 1960 John Fitzgerald Kennedy, candidat a la presidència dels Estats Units, coincidia amb les idees de Martin.

L'any 1963 es va posar davant la campanya a favor dels drets civils per aconseguir el cens dels votants negres. Durant aquesta campanya fou arrestat diverses vegades i, a l'agost de 1963, les 200.000 mil persones que havien marxat sobre Washington en defensa dels drets civils, el varen escoltar pronunciant el seu més famós discurs: «I have a dream...» («Tinc un somni...»).

«Somnio amb el dia que aquesta nació s'aixequi per viure d'acord amb la seva creença de la veritat evident que tots els homes són creats iguals... Somnio amb el dia en què els meus quatre fills visquin en una nació on no siguin jutjats pel color de la seva pell, sinó per la integritat del seu caràcter.»

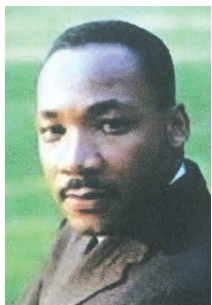
Aquest era el somni de Martin Luther King, somni truncat el 4 d'abril de 1968 quan fou assassinat a la terrassa d'un hotel de Memphis (Tennessee) per James Earl Ray, un pres blanc que havia fugit de la presó.

El seu lloc de naixement i la seva tomba d'Atlanta van ser designats llocs històrics nacionals, i des de 1986 s'establí el 15 de gener com a festa nacional.

Si avui visqués Martin Luther King i pogués veure un president negre a la Casa Blanca sabria que aquest fet històric ha estat possible gràcies a la seva lluita pels drets dels homes i el sacrifici de la seva pròpia vida.

Narcís
Extret i resumit d'Internet

Martin Luther King (1929-1968)

Martin Luther King va néixer el 15 de gener a Atlanta (Georgia). El seu pare, Martin Luther, era un conegut líder religiós de la ciutat d'Atlanta. Des de nen Martin Luther King va aprendre el que és la família, l'amor cristià i la discriminació.

Durant 12 anys va viure en una casa victoriana de l'Avinguda Auburn 501, amb els seus pares, avis, germans i la resta de la família.

A l'edat de 15 anys va ingressar al col·legi Morehouse on va començar amb els estudis de la Bíblia i fou ordenat ministre baptista l'any 1946. Va continuar els seus estudis i l'any 1951 es va graduar en el Seminari Crozer Theological. Després realitzà un postgrau a la Universitat de Boston.

Durant la seva formació acadèmica va simpatitzar amb les idees del líder hindú M. Gandhi de qui va agafar com a referència per a la seva pròpia filosofia de protesta sense l'ús de la violència.

Durant l'any 1954 fou ordenat pastor de l'església de l'Avinguda Dexter a la ciutat de Montgomery. En aquest any 1954 es va prohibir l'educació pública segregacionista i el 1955 a causa d'un incident amb una dona de color en un autobús (va ser apressada per la policia al negar-se a deixar el seu seient a una persona blanca), Martin Luther King va cridar al boicot a tots els autobusos de Montgomery amb aquestes paraules: *«No tenim altra opció que la protesta. Han estat molts els anys de notable paciència, fins al punt que, en ocasions, hem donat als nostres germans blancs la impressió que ens agradava com ens tractaven. Però aquesta nit estem aquí per alliberar-nos d'aquesta paciència que hem sofert amb això tant important com és la llibertat i la justícia.»*

Aquí va començar la lluita de Martin per la igualtat de drets per a blancs i negres i, en general, per tal que tots, sense distinció de classes, tinguessin les mateixes oportunitats i fossin tractats amb igual respecte. Després d'aquesta protesta que va durar 381 dies, Martin fou arrestat i la seva vivenda incendiada i rebé centenars d'amenaçes.

L'amistat en la soledat

La gran quantitat de persones que estan soles (o se senten soles) és la gran contradicció d'aquesta època en la qual no deixen d'aparèixer dia rere dia nous i ràpids sistemes de comunicació.

És molt important reflexionar que la soledat i l'aïllament sempre estan presents, i tard o d'hora es manifesten, principalment en la nostra vellesa.

No hi ha dubte que ens trobem millor i ens va bé quan interactuem de forma regular amb altres persones.

La vida és molt més rica quan tenim amics amb qui poder compartir les nostres alegries i les nostres tristesses.

Però, desgraciadament, la soledat segueix sent un problema important i una font de patiment per a molts. Amb tot, ningú ha de resignar-se a la soledat, perquè pot ser tractable.

El més important que podem fer per a nosaltres mateixos és reconèixer amb franquesa que ens afligeix la soledat. En aquest punt pot ser-nos útil escriure sobre les pautes de la nostra vida i els nostres sentiments. El pas següent consisteix a decidir que hem de fer realment alguna cosa per posar remei a la nostra soledat.

Una bona teràpia per fer front a la soledat és la dedicació a visitar amics, encara que faci temps que no ens hagin vist i que segurament a bons i divertits records o qualsevol altra activitat que ens doni l'oportunitat de compartir el nostre temps amb altres persones. Res millor que participar o organitzar activitats amb grups que comparteixin les mateixes aficions, ja sigui en caminades, lectures, pintura, reunions de grups, etc.

I hi ha coses que sorprenentment poden fer-nos sentir molt bé, i poden ajudar-nos a desprendre'ns d'aquesta soledat en què estem atrapats: *«Ajudar als altres, a fer coses pels altres.»* Aquesta actitud permet que el nostre cor i la nostra ment es mantinguin en actiu i a més ens permeten estar en companyia.

J.B.W.

(Dins: *Una meditació para cada dia.*

Ed. Martínez Roca, 1994)

Nou abril, velles festes

Sí, tornem a ser a l'abril, mes on la primavera floreix, mes on les tradicions, a Catalunya, es fan vives. Torna Sant Jordi, torna la festa de la Moreneta, la Mare de Déu de Montserrat. Si busquem en la cultura popular trobarem moltes referències a aquestes diades o als símbols que les fan famoses.

La rosa com a símbol de l'amor

Segons C. Barallat, la rosa fou de tot temps la flor preferida dels amants. Tant és així que els romans acostumaven a usar molt sovint la frase *mea rosa* en el sentit d'amiga meua, la meua amada. Vet aquí com s'expressen els enamorats en el nostre cançoner: «Cavaller, a nostra amor / parlau-li quan l'encontreu: encara que n'hi haja un altre, / lo més estimat sereu; cavaller, a nostre amor / dau-li un clavell de pom, que ella us donarà una rosa, / per a més fermar l'amor.»

«Una rosa tinc a l'aigua / i un clavell a l'aigüera, per quan en Pepet vindrà: trobarà rosa i poncella.»

«Ai, la meua enamorada, / ara sí que sé el teu cor! Adéu, roseta estimada, / que em tens robat tot l'amor!»

Per Sant Jordi, roses!

Versos montserratins

Mn. Cinto Verdaguer, ha estat un dels millors poetes que han cantat en els seus versos la Mare de Déu de Montserrat i els paisatges de la muntanya santa. Hem triat uns fragments per celebrar la festa de la nostra patrona.

L'herba de l'amor

Si jo fos un aucellet,
oh gentil Verge Maria,
volaria a Montserrat
lo cor de la pàtria mia.
[...]
Sentiria el rossinyol
cantant amb l'escolania,
sota vostre camaril,
la Missa de trenc de dia.

Pujaria altar amunt,
en vostra mà em posaria,
i allí amb àngels i escolans
eixa cançó cantaria:
—Una herbeta só olorat,
jo prou la coneixeria;
m'ha donat lo mal d'amor,
oh que dolça malaltia!
[...]

Quin en fou lo serrador?

Estant Jesús en la Creu
un angelet seu
tot plorant serrava,
allí vora el Llobregat,
de l'alt Montserrat
la gentil muntanya.

[...]

Quan la veu a mig serrar,
Jesús va parlar
a la Verge santa:
—Veu's-e allí trono i palau;
Aneu-hi, si us plau,
Que ma vida acaba.

[...]

Beneït l'àngel d'amor
que serrà eix mont d'or
amb serra de plata;
beneït qui el trono féu
on seu lo bon Déu
i la Verge santa.

L'abat Garriga

De Montserrat al cel
s'hi va amb una volada,
per ço hi puja la gent,
per ço els àngels hi baixen,
a veure i olorar
la Rosa catalana.
Hi deixen or los reis,
los rics hi deixen plata,
los pobres, ai! son cor,
present que més li agrada.

[...]

Notícies

Nou curset

Els dies 23 i 24 de març es va celebrar un curset de formació a Lleida.

Ha estat una nova experiència positiva, com sempre en aquests cursos. Prop d'una vintena de membres de Lleida capital, Borges Blanques, Artesa de Lleida... van participar activament en els debats al final de cada exposició i també en el supòsit pràctic.

L'ambient va ser agradable, amb un alt grau de sentiment d'amistat. Va ser enriquidor per a tothom.